

Dr. Simó Tamás

*1933-ban született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 53/1955-56*

1956 és 1958 között Vácott a Forte Fotokémiai Ipar alkalmazta, a filmgyárban az aktuális problémák megoldásában működött közre. Katonai szolgálata letöltése után a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén volt tanársegéd. Itt glükózid- és kalkon kutatásban, illetve bekapcsolódott az oktatásba. 1959-től 1961-ig a Híradástechnikai Anyagok Gyárában dolgozott. A nyomtatott áramkörök üzembe helyezésével és üzemeltetésével, a különleges villamos szigetelőanyagok fejlesztésével foglalkozott. 1961-től a kutatócsoport vezetőjeként folytatta a Villamosipari Kutató Intézetben a borított lemezek gyártásához szükséges kutatás és fejlesztést. 1967-ben műszaki doktorátust szerzett. Ugyanezen évben a cég egy új munkaterület vezetésével, a tüzelőanyag elemek kutatásával és fejlesztésével bízta meg. 1970-ben belépett a Metallgesellschaft A.G. ipartervező vállalathoz. A szén- és olajszármazású nyersanyagok feldolgozása területén tevékenykedett. Feladata az akkor nem hagyományos nyersanyagok (kőszénkátrány, palaolaj, nehéz kőolaj) feldolgozásához szükséges eljárások kidolgozása volt. A kutatás – fejlesztés tartalmazta a megfelelő kísérleti üzemek tervezését és üzemeltetését és vezetését. Sokrétű munkája végig az olaj és a petrokémiai területhez kötötte. Aktív munkássága utolsó három évében ezeknek az eljárásoknak alkalmazását kellett szerveznie. 1995-ben innen ment nyugdíjba. Tudományos eredményeit kongresszusokon, folyóirat cikkekben tette közzé, főként szolgálati szabadalmakban jelentek meg.

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.